REJESTR DOTYCZY: JAGODZIŃSKI Antoni-Tadeusz

s/c Michał i Maria

z d. z Michalskich

* 26 pazdz.1893 w Lubaczowie

kraj: POLSKA

+ 21 pazdz. 197o w Londynie

kraj: U.K.

pochowany: North Sheen Cemetery

nr grobu: 25 CG 269

Nr rejestracyjny 65o / 70

Nota zamieszczona:
w tomie .....
czesci .....

Suplement z r.197o

Indeks

Prawnik / mgr

Pedagog

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Kombatancki Rozdzielczy Komitet Pomocy Społecznej 437

Uwagi:

Nota:

Przypisy:

1030-XXX syn w Londynie: Zdzisław /* 14.1.27 Białokrynica/

Źródła i bibliografia:

znak rozpoznawczy

Dziennik Polski 17.11.7o - nekrolog /żona, syn/ 18/17.XI.7o/

Tydzien Polski 1.11.7o - nekrolog/ rodzina/

Tydzien Polski 14.11.7o - nekrolog _/Białokryniczanie/ 47/14.XI.70/

Kwestionariusz wypełniony przez syna 3ol

RO34-rezerw,494, ppor.rez.p./* 26.lo.1893/, PKU Krzemieniec 121/34/

„Bronisława Goliszewskiego pamiętnik..." Londyn-Lublin 2014 ISBN 978-83-63587-52-5

650

S. † P

ANTONI TADEUSZ JAGODZIŃSKI

b. profesor Państwowej Średniej Szkoły Rolniczo-Leśnej w Białokrynicy i kierownik Archiwum Liceum Krzemienieckiego, prezes ZOR i przewodniczący Powiatowej Organizacji ZWZ w Krzemieńcu, uczestnik I wojny światowej i kampanii wrześniowej, więzień sowiecki, oficer gosp. Sztabu APW, Delegat Min. WR i OP w JWśW i Wydz. Oświaty 2 Korpusu we Włoszech, odznaczony odznaczeniami polskimi i zagranicznymi, ur. 26 października 1893 w Lubaczowie, opatrzony św. Sakramentami zmarł po długiej i ciężkiej chorobie 21 października 1970 w Londynie.

Msza św. zostanie odprawiona w kościele św. Andrzeja Boboli w piątek 13 listopada o godz. 10.30, po czym nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz North Sheen, Richmond.

O modlitwę za duszę człowieka dobrego i prawego proszą pogrążeni w głębokim smutku po nieodżałowanej stracie ukochanego Męża, Ojca i Brata

Żona, syn, bratowa i bratanica w Anglii, siostry, brat i rodzina w Polsce

Dojazd z kościoła na cmentarz zapewniony.

6073

18-14.XI

Ś. † P.

ANTONI TADEUSZ JAGODZIŃSKI

mgr praw, wieloletni wykładowca ekonomii, prawa i historii w rolniczo-leśno-melioracyjnej uczelni Liceum Krzemienieckiego, zmarł 21 października 1970 w Londynie.

Cześć Jego pamięci!

BIAŁOKRYNICZANIE

6059

673

S † P

ANTONI TADEUSZ JAGODZIŃSKI

po długiej chorobie zmarł 21 października 1970 w Londynie

Zawiadomienie o dacie pogrzebu ukaże się osobno.

O bolesnej stracie zawiadamiają pozostali w ciężkiej żałobie

6039 ŻONA, SYN I RODZINA W ANGLII I W POLSCE

wyznaczona przez szefa Sztabu gen. Kazimierza M. Wiśniowskiego (1896–1964) do Oddziału Społecznego, m.in. wysyła w tajemnicy kurierów do Polski z sekretną misją. W Londynie od maja 1947 roku przez czterdzieści osiem lat jest pracownikiem Studium Polski Podziemnej, początkowo jako sekretarka, od roku 1953 – kierownik Archiwum Polski Podziemnej, prawa ręka gen. Pełczyńskiego „Grzegorza", kierownika Studium Polski Podziemnej. Od 1964 roku jest członkiem Rady, od 1982 roku przewodniczącą Zarządu SPP; oprócz tego pełni funkcje sekretarza redakcji i współredaktorki sześciotomowego wydawnictwa *Armia Krajowa w dokumentach 1939–1945*.

Działa aktywnie na gruncie społecznym i niepodległościowym, jako członek Koła AK, Rady Instytutu Józefa Piłsudskiego, Rady Narodowej, Instytutu Badania Zagadnień Krajowych Polskiego Towarzystwa Naukowego na Obczyźnie, Towarzystwa Historyczno-Literackiego w Paryżu. Za całokształt służby gen. Bór-Komorowski odznacza ją w 1947 roku orderem Virtuti Militari. Później doszły m.in.: Komandoria Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż AK, Złoty Medal Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej. Była inicjatorką kilkunastu spotkań pod nazwą Biesiady krzemienieckie w Londynie, podtrzymywała kontakty z krzemieńczanami w Polsce i na świecie, była inicjatorką ich spotkań w Londynie, współredaktorką wydawanych pod tym samym tytułem zeszytów „Biesiada Krzemieniecka", współzałożycielką Archiwum Krzemienieckiego. W roku 1991 na tyle silna fizycznie (choć już słabowidząca) wyrusza z córką Hanną do Warszawy, do której ogromnie tęskniła, ale nie mogła pojechać wcześniej ze względu na współpracę z gen. Pełczyńskim, któremu zabrano obywatelstwo polskie, ona zaś była zdeklarowaną emigrantką polityczną. W Warszawie, na Okęciu, krzemieńczanie warszawscy przyjęli ją entuzjastycznie, witał ją m.in. prof. Strzembosz. Zmarła 24 kwietnia 1998 roku, została pochowana na cmentarzu Gunnersbury[3].

Jagodziński Antoni Tadeusz (1893–1970)

Zmobilizowany 1 września 1939 roku do służby czynnej w Wołyńskiej Brygadzie Obrony Narodowej kompanii Dubno, jako dowódca plutonu, brał udział w walkach pod Włodzimierzem Wołyńskim i tam rozbrojony (rozkaz gen. Smorawińskiego).Wieziony do niewoli w drodze do Szepetówki, uciekł i wrócił do Krzemieńca. Sprawował funkcję prezesa ZOR, przewodniczył Powiatowej Organizacji ZWZ w Krzemieńcu. Został aresztowany przez NKWD 22 marca 1940 roku i skazany na dziesięć lat łagrów do Iwdelina, na północ od Swierdłowska. Po tzw. amnestii i wyjściu z łagrów dociera do Wojska Polskiego w Tockoje, wraz z nim opuszcza Rosję sowiecką i szlakiem przez Iran, Irak, Palestynę, Egipt, Monte Cassino przybywa do Wielkiej Brytanii (1947). W wojsku oficer gospodarczy Sztabu APW, delegat Ministerstwa WR (Wyznań Religijnych) i OP (Oświecenia Publicznego) w Jednostkach Wojskowych Środkowego Wschodu i Wydziału Oświaty II Korpusu we Włoszech, odznaczony medalami polskimi i zagranicznymi.

Urodził się 26 października 1893 roku w Lubaczowie, województwo Lwów, syn kolejarza Michała Jagodzińskiego (z Jagodzina, niedaleko przygranicznego Terespola) i Marii z Michalskich. Po ukończeniu pięciu klas Szkoły Ludowej w Lubaczowie kontynuuje naukę w ośmioklasowym Państwowym Gimnazjum w Jarosławiu. Po maturze, z zamierzeniem studiowania medycyny, zgłosił się na ochotnika do wojska austriackiego jako Einjahriger – Freiwillger. Po odbyciu służby wojskowej w 90 Pułku Piechoty w Przemyślu na Zasaniu (1913–1914), w stopniu podchorążego (Fahnrich), został przyjęty na medycynę wojskową, ale na przeszkodzie stanął wybuch wojny austriacko-rosyjskiej. 1 września 1914 roku idzie na front. Do 15 kwietnia 1915 roku walczy pod Lublinem i w Karpatach, gdzie dostaje się do niewoli rosyjskiej, wywieziony następnie do Turkiestanu (Kazachstan), do łagru dla oficerów austriackich. Po wybuchu rewolucji październikowej, gdy obóz się rozpadł, a Turkiestan został odcięty od Rosji, nie mogąc wrócić do Polski, pracuje w charakterze buchaltera kolejowego kooperatywy aprowizacyjnej w Perowsku i Taszkiencie (od 1918 do 21 września 1920 roku). W październiku 1920 roku wrócił do rodzinnego Lubaczowa i po kilku miesiącach pojechał do brata swojej babki, ks. Antoniego Rokosza, proboszcza w Kozłowie k. Tarnopola, który przyjął go za administratora gospodarczego 200-morgowych gruntów parafialnych. Po roku zrezygnował z tej pracy i otrzymał posadę kierownika kancelarii w Polskiej Fabryce Fajansów w Pacykowie koło Stanisławowa.

1 października 1922 roku podejmuje pracę nauczyciela języka polskiego, historii, buchalterii i administracji oraz kierownika internatu w Państwowej Średniej Szkole Rolniczo-Leśnej w Białokrynicy, podlegającej pod Liceum Krzemienieckie. W 1923 roku zostaje przyjęty do Wojska Polskiego, do 17 Pułku Piechoty w stopniu porucznika rezerwy (zwolniony z obowiązkowej służby wojskowej 31 grudnia 1935 roku). Przez sześć semestrów jest studentem prawa na Wydziale Ekonomiczno-Prawniczym Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie i odbywa praktykę prawniczą w sądzie w Lubaczowie. Finalizuje również dwuletnie kursy dokształcające dla nauczycieli szkół średnich. W 1934 roku zostaje przydzielony do Zarządu Głównego Liceum Krzemienieckiego jako zastępca naczelnika intendentury. 29 kwietnia 1934 roku minister sprawiedliwości RP mianował Antoniego Jagodzińskiego sędzią okręgowego sądu apelacyjnego (Lwów) z II grupą uposażenia. Z dniem 31 grudnia 1935 roku zostaje zwolniony z obowiązkowej służby wojskowej. W 1936 roku założył i kierował Archiwum Liceum Krzemienieckiego.

3. H. Zbirohowska-Kościa, *Halina Czarnocka (1900–1998)*, „Biesiada Krzemieniecka", Krzemieniec–Londyn–Lublin 2010, z. 5, s. 163, 166–169, 197, 198. Także: Archiwum Krzemienieckie, *Krzemieńczanie*, rkps 1774/65.

„Bronisława Goliszewskiego pamiętnik znaleziony na Syberii"
Londyn – Lublin 2014 ISBN 978-83-63527-52-5

W czasie wakacyjnym organizował i prowadził Muzyczne Ognisko Wakacyjne. W Krzemieńcu włączył się w działalność organizacji wojskowych i społeczno-politycznych aż do wkroczenia Sowietów i aresztowania. Ożeniony z Antoniną Poleszczuk (1899–1985), nauczycielką szkół ziemi krzemienieckiej, wywiezioną do Kazachstanu z synem Zdzisławem. Zmarł w Londynie 21 października 1970 roku, po ciężkiej chorobie. Pochowany na cmentarzu North Sheen[4].

Jagodziński Zdzisław Konstanty (1927–2001)

Figura losów dużej części emigracji niepodległościowej, głos sumienia polskiego, człowiek „niezłomny", rzecznik polskości Kresów Wschodnich Rzeczypospolitej; historyk, publicysta, bibliotekarz, działacz emigracyjny. Urodził się 14 stycznia 1927 roku w Białokrynicy koło Krzemieńca na Wołyniu jako syn Antoniego i Antoniny z domu Poleszczuk. Uczeń Szkoły Ćwiczeń sławnego liceum i harcerz, zesłany do Kazachstanu (1940–1942), ewakuowany stamtąd (z II Korpusem gen. Andersa) do Iranu, absolwent Junackiej Szkoły Kadetów na Środkowym Wschodzie (1942–1947).

W roku 1947 przybył do Wielkiej Brytanii i osiadł na stałe w Londynie. Rozpoczyna studia na National University of Ireland. Kontynuuje je na Polskim Uniwersytecie na Obczyźnie, gdzie w 1972 roku broni doktorat przygotowany pod kierunkiem gen. Mariana Kukiela. Od kwietnia 1970–1973 pracuje w Bibliotece Polskiej w Londynie na stanowisku zastępcy kierownika, a po rezygnacji wieloletniej (trzydzieści jeden lat pracy) dyrektorki dr Marii Danilewicz przejmuje jej funkcję i pełni ją nieprzerwanie przez dwadzieścia sześć lat. Jednocześnie prowadzi szeroką działalność publicystyczną i edytorską, współpracuje z Sekcją Polską RWE, wspiera opozycję polityczną w PRL. W latach 1974–1989 placówka, którą kierował, była największym punktem rozdawnictwa książek i czasopism emigracyjnych dla Polaków z kraju.

Publikuje artykuły w „Dzienniku Polskim i Dzienniku Żołnierza", „Tygodniu Polskim" (ok. 250 artykułów), „Dzienniku Związkowym" (Chicago), „Głosie Polskim" (Toronto), „Meinungu" (Berlin), „Wiadomościach Polskich" (Sydney), w „Pracach Kongresu Kultury Polskiej", „Tekach Historycznych", „Orle Białym", „Kwartalniku Kresowym", „Pamiętniku Literackim", „Zeszytach Katyńskich" (Warszawa), „Biesiadzie Krzemienieckiej", której był redaktorem, jak również redaktorem tomów 4. i 5. *Bibliography of Books in Polish or relating to Poland*

4. Informacje biograficzne czerpane z kilku źródeł, w tym: „Biesiada Krzemieniecka", Londyn 1977, z. 1; nekrologi zamieszczone w „Dzienniku Polskim i Dzienniku Żołnierza" oraz archiwum Zdzisława Jagodzińskiego.

Wypełnia redakcja

Tom .....

część .....

Redakcja wydawnictwa
POLACY W ŚWIECIE - ŹRODŁA DO BIOGRAFII
298, Northfield Avenue, London W.5.

Przesyłamy wymagane informacje:

JAGODZIŃSKI, ANTONI TADEUSZ

nazwisko i pełne imiona zmarłego, jeśli nazwisko było zmienione podać na pierwszym miejscu rodowe, na drugim, przybrane w nawiasie.

26.10.1893; LUBACZÓW, POLSKA.

rok, miesiąc, dzień i miejsce urodzenia

21.10.1970. LONDYN.

rok, miesiąc, dzień i miejsce śmierci

Cerebral Haemorrhage

powód śmierci

North Sheen, Richmond. 25 CG 269

nazwa cmentarza i nr grobu

MICHAŁ i MARIA z MICHALSKICH

imiona rodziców i nazwisko panieńskie matki

żonaty

stan rodzinny (kawaler, żonaty, wdowiec)

ANTONINA POLESZCZUK

imię i nazwisko panieńskie żony

ZDZISŁAW; BIAŁOKRYNICA-KRZEMIENIEC, POLSKA. 14.1.1927

imiona, rok i miejsce urodzenia dzieci

ŹRÓDŁA, które są znane podpisującemu: nekrologi, artykuły, wydawnictwa (nazwy czasopism i wydawnictw, daty i rok wydania).	Wypełnia redakcja
DZIENNIK POLSKI (LONDYN) z dnia 7.11.1970 i 11.11.1970 (Rok 31) – nekrologi. Archiwa APW; II Korpusu PSZ. por. Zbiory Komitetu Biesiady Krzemienieckiej (Londyn) (p. H. Czarnocka).	

Wiarogodność powyższych danych stwierdzam podpisem

Jagodziński

podpis

Data:

20.12.1970.

Nazwisko, imię i adres literami blokowymi.

ZDZISŁAW JAGODZIŃSKI
4, HILLSIDE RD., LONDON, S.W.2.

POLACY W ŚWIECIE - ŹRÓDŁA DO BIOGRAFII - WIEK XX

zebrał i opracował Bohdan Olgierd Jeżewski.

Wydawnictwo zawiera dane o osobach polskiej narodowości lub pochodzenia zmarłych poza Polską lub tych - zamieszkałych stale poza jej granicami - które śmierć zaskoczyła podczas pobytu w Polsce. W miarę możliwości uwzględniono i osoby zmarłe w Kraju, jeśli stwierdzono, że w okresie II wojny światowej pełniły służbę w Armii Polskiej na Zachodzie, a następnie do Polski powróciły.

Nie jest to słownik biograficzny, a jedynie rejestracja faktu istnienia i losu poszczególnych osób. Historyk czy badacz tej epoki znajdzie w rejestrze podstawowe dane o interesującej go postaci, a z cytowanych przy nazwisku źródeł uzyska bliższe dane o jej działalności. Ułatwią mu pracę obszerne przypisy podające błędy, sprzeczności napotykane w źródłach oraz - gdzie było to możliwe do stwierdzenia - informacje o męskich potomkach zmarłych.

Materiały do tej pracy gromadzone są od końca r. 1942.

Przez zgrupowanie w archiwum wydawnictwa materiałów dokumentacyjnych jak: nekrologi, wspomnienia, artykuły, autobiografie, informacje od rodzin, a nawet w pewnych wypadkach dokumenty osobiste, metryki, akty zejścia, fotografie itp. - udostępniono wgląd do wielu źródeł bez konieczności szukania ich po bibliot i innych archiwach. Ta dokumentacyjna podbudowa całej pracy będzie odpowiednio technicznie przystosowana dla udostępnienia jej badaczom.

Wydawnictwo składać się będzie z trzech tomów obejmujących pięć części.

Ze względów technicznych przyjęto odwrotną kolejność chronologiczną tak, że:

TOM I - będzie obejmował lata 1960 - 69 (część pierwsza od A - Ł jest w maszynopisie, część druga od M - Ż - maszynopis w przygotowaniu).

TOM II - za lata 1939 - 59 (w dwóch częściach jak wyżej - przygotowany do opracowania).

TOM III - za lata 1900 - 38 (w jednej części).

Przewidywane są dwa suplementy:

- rejestr zmarłych w roku 1970 i uzupełnienia do tomu I,
- rejestr zmarłych w roku 1971 i uzupełnienia do tomu II.

=======

Każdy tom obejmie:

- nazwiska zmarłych w porządku alfabetycznym, podstawowe o nich dane, kolejny numer rejestracyjny oraz źródła. O każdej osobie starano się podać: nazwisko, imiona, dzień, miesiąc, rok i miejsce (cmentarz) wiecznego spoczynku lub fakt spopielenia. Nazwiska zmienione prawnie po r.1939 podawane są po nazwisku właściwym w nawiasach klamrowych. Nazwiska zmienione przed r.1939 (przeważnie potomków dawnych emigracji) - na pierwszym miejscu, a dawne na drugim w nawiasach klamrowych;
- przypisy;
- skorowidze ważniejszych zawodów zmarłych;
- wykaz użytych skrótów;
- wykaz źródeł z których korzystano przy tej pracy oraz ich znaki rozpoznawcze.